Com ens comuniquem?(2) Llegir davant de tota la classe

written by Josep Maria Canal | 22 de July de 2023

A l'article anterior sobre actes comunicatius es desgranaven alguns detalls que resulten vitals en les interaccions entre persones. Els gestos, les mirades, si la finalitat és entendre's o aconseguir algun objectiu final mitjançant la interacció, o tindre en compte l'entorn en què es donen estes interaccions, per tal d'identificar determinades actituds, accions o comentaris que puguen suposar una coacció o una pressió.

A les escoles podem valorar una gran quantitat d'actes comunicatius cada dia, però en este article vull mostrar un exemple que puga ajudar a reflexionar sobre este tema. És a dir, poder vore com l'alumnat es relaciona amb els seus iguals, i com ens relacionem les persones docents amb l'alumnat, amb la família o amb membres de la comunitat.

Des d'edats molt primerenques, la lectura a l'aula posa en exposició la capacitat i evolució de cada persona. Per tant, **tot el que passa al voltant del xiquet o la xiqueta que està llegint en veu alta davant de tota la classe és un condicionant de futures interaccions**, dels reptes següents i de les capacitats i els judicis que es donen entre iguals.

Totes i tots hem viscut alguna situació que pot paréixer normal però que no ho hauria de ser: un xiquet o xiqueta tremolant o titubejant quan ha de llegir davant de tota la seua classe. Els actes comunicatius que es generen en este precís instant són molt importants. Les mirades, els gestos, els sorolls, els comentaris en veu baixa o en veu alta que poden fer els mateixos companys o el professorat, són de gran importància per a la persona que llegeix.

Hem de crear espais on siga inaudit un mal gest, un judici de valor negatiu, de menyspreu o de manca de solidaritat; cal provocar diàlegs sobre com ens podem ajudar en els moments d'alta tensió; donar idees en col·lectiu per oferir opcions de resposta solidària. Estos són elements claus per a poder normalitzar les situacions en què les persones hem d'exposar davant d'altres persones les nostres capacitats, com, per exemple, la lectura. Amb això, s'evitarien pors, frustracions, bloquejos o rendiments baixos mentre, en canvi, es generarien actituds d'ajuda, de solidaritat i de millora accelerada en xiquets i xiquetes que, amb o sense dificultats de la lectura, superaran amb esforç i calma situacions d'este tipus. Per contra, mantenir situacions de coacció i menyspreu té greus conseqüències en les relacions socials, a nivell acadèmic i per a la salut mental.

És per això que valorar els actes comunicatius, tindre-los en compte i contribuir a la construcció dels que són dialògics, per això allunyats de la coacció i la violència, suposa una veritable eina d'acceleració i de foment dels millors sentiments que salva les vides acadèmiques i socials de molts xiquets i xiquetes.

[Imatge: Freepik]